

Kính chào quý thánh gia, chúng tôi thật vui lòng được chia sẻ cùng quý vị qua bài viết *Câu Chuyện Gia Đình*

của Chương Trình Phát Thanh Tin Lành. Trong các tuần qua, chúng tôi trình bày về những nguyên tắc Kinh Thánh dạy để giúp chúng ta có một hôn nhân hạnh phúc bền lâu. Một trong những nguyên tắc đó là dành thì giờ trò chuyện để vợ chồng hiểu nhau, tâm đầu ý hợp với nhau. Trong

Câu Chuyện Gia Đình

trong bài chúng tôi trình bày khoảng hai mươi khác biệt giữa nam và nữ trong cách suy nghĩ và cách sống để giúp họ hiểu nhau. Chúng ta cần biết những điều này để khi vợ chồng trao đổi, trò chuyện, chúng ta dễ thông cảm và hiểu nhau hơn.

Một điều khác chúng ta có thể làm để mối quan hệ vợ chồng tốt đẹp là, hãy bày tỏ cho người phối ngẫu biết là chúng ta yêu thương và trân quý người đó, người đó có một vị trí rất đặc biệt trong lòng chúng ta. Kinh Thánh ghi lại nhiều lần Đức Chúa Trời bày tỏ rằng Ngài yêu chúng ta. Vì yêu con người, Chúa ban phước và làm nhiều điều cho con người, cho cả những người tội lỗi, không đáng được yêu. Nhưng vì yêu chúng ta, Thiên Chúa đã ban Ngọn Con yêu đến cho Ngài đến trần gian, hy sinh cho chúng ta để ai tin nhận Ngài sẽ được cứu rỗi. Đức vua là Chúa, và yêu như Chúa đã yêu, chúng ta cũng phải thường xuyên bày tỏ cho vợ/chồng biết mình yêu người đó rất nhiều. Hãy xem ví dụ nói với nhau những lời yêu thương, bày tỏ tình yêu với nhau là điều quan trọng, đừng để người phối ngẫu phải đoán, phải suy nghĩ hay khi buồn bã cô đơn, phải tự hỏi rằng mình được chồng hay vợ yêu thương. Khi một người biết chắc rằng chồng hay vợ mình yêu thương mình, người đó sẽ không ngại nói lên những suy nghĩ, lo lắng, các mối hay toan tính trong lòng và như đó mối quan hệ cũng như sẽ dễ dàng hơn giữa hai người sẽ tốt đẹp, lúc đó vợ chồng không phải là hai nửa mà thật sự là một trong mối quan hệ đúng. Không những nói lời yêu thương, vợ chồng cũng cần nói với nhau những lời khen ngợi, để khích lệ nhau. Sách Châm Ngôn, trong Thánh Kinh Cựu Ước, ghi rằng chồng của người nữ tài đức khen vợ ông hết lời, đây cũng là mẫu mực cho chúng ta bắt chước. Kinh Thánh ghi: “con cái nàng chồng dạy chúc nàng được phước. Chồng nàng cũng dạy và khen ngợi nàng rằng: Có nhiều người con gái làm theo cách tài đức như nàng trở lại hết thảy” (Châm Ngôn 31:28-29). Người chồng này quý vợ, ghi nhận công khó của vợ và ông không giấu điều đó trong lòng nhưng nói rõ cho vợ biết rằng ông rất trân quý nàng. Câu nói của người chồng mà Kinh Thánh ghi lại hàm ý rằng, dù có nhiều người vợ khác cũng giỏi như người đó thì ông và với ông, vợ ông là giỏi nhất. Khi chúng ta làm việc các việc, công việc hay hết sức chu toàn trách nhiệm với gia đình mà không ai biết đến công khó của mình, kể cả người vợ/người chồng của chúng ta cũng không bao giờ có một lời khen hay lời cảm ơn, chúng ta sẽ dần dần nguội lạnh, thiếu thân và không muốn công việc nữa. Trái lại, khi công khó của chúng ta được ghi nhận, và chúng ta được người thân yêu nói lời khen ngợi, khích lệ, chúng ta sẽ quên hết các việc vất vả. Không những thế chúng ta sẽ thấy vui, khỏe và càng muốn làm nhiều hơn nữa cho người mình yêu thương. Vì lý do đó chúng ta đừng ngại hà tiện lời khen và lời khích lệ nhau.

Tuy nhiên, tôi khen phải thành thật. Sứ đồ Phao-lô khuyên: “Tình yêu tha nhân phải thành thật, hãy ghét mọi điều xấu, ghen ghét mọi điều xấu lành” (Rô-ma 12:9), và tôi khen cũng phải nói đúng lúc, đúng chỗ. Kinh Thánh dạy: “Lời nói đúng lúc khác nào quýt vàng có cội non bực” (Châm Ngôn 25:11), hàm ý rằng lời nói đúng chỗ đúng lúc có giá trị rất lớn. Có những ông chồng không bao giờ khen vợ những khi đi ra ngoài tôi hay khen vợ của người khác. Các bà cũng vậy, không bao giờ tri ân chồng hay khen chồng những chỗ khen chồng của người khác. Đây là điều chúng ta cần tránh, vì nó khiến người thân của chúng ta bối rối thẹn thùng. Chúng ta cũng không nên nói lời khen giờ đi đến đức mẹ cội non nào đó, giống như dùng lời khen để “hối lộ”, khiến người nghe vui và chiều theo ý của chúng ta. Kinh Thánh dạy rất nhiều về cách sử dụng lời nói, chúng ta cần đức, học Lời Chúa để biết mình nên nói năng như thế nào với người chung quanh, nhất là với những người ta yêu thương nhất. Những nguyên tắc căn bản chúng ta cần áp dụng trong đời sống là: “Người nào cũng phải mau nghe mà chậm nói, chậm giận” (Giacô 1:19). “Chúng ta nói ra sự thật trong tình yêu thương” và “Chớ có mất lòng nào ra trước mặt anh em những khi đáng nói, hãy nói một vài lời lành, giúp ích cho và có ích lợi cho kẻ nghe đến” (Ê-phê-sô 4:15, 29). Cầu xin Chúa giúp chúng ta thực hành Lời Chúa dạy để đời sống tốt đẹp, gia đình chúng ta luôn luôn được hạnh phúc, tốt đẹp.

Bây giờ chúng tôi xin trình bày nguyên tắc thứ Năm trong số Mười Nguyên tắc giúp ta có một hôn nhân hạnh phúc bền lâu, đó là:

V. Không để bất đồng ý kiến khi nói chuyện phân rẽ hay ngăn cách.

Một số Ed Young nói rằng, là vợ chồng, chúng ta cần làm thế nào để những bất hòa và xung đột xảy ra giữa hai người không làm cho vợ chồng ngăn cách, chia rẽ những trở thành hữu ích cho mối quan hệ của hai người. Vợ chồng quý trọng có bao giờ giận nhau, buồn nhau hay cãi nhau không? Chắc hẳn là có. Người nào nói rằng vợ chồng tôi không bao giờ giận nhau hay bất đồng ý kiến với nhau thì có lẽ người đó không nói thật hoặc chưa sống thật với nhau, chưa sống thật với con người yêu đương thật của mình. Thực tế là, không vợ chồng nào được miễn trừ khỏi những lúc xung đột hay bất đồng ý kiến với nhau. Dù yêu nhau nhiều đến đâu, dù sống với nhau đã bao nhiêu năm và đã trở nên thành thục đến mức nào, vợ chồng vẫn có những lúc làm buồn lòng nhau hoặc bất đồng ý kiến với nhau. Lý do là vì vợ và chồng là hai cá thể khác nhau, thuộc hai phái tính khác nhau và là những con người yêu đương, thật lòng bất toàn, vì thế khi sống chung dưới mái nhà một ngày này qua ngày khác không thể nào tránh được những lúc va vấp, đồng ý, bất hòa, bất đồng ý kiến. Tôi nghĩ Vittorino có câu: “Vợ chồng cũng

nhỏ chén bát trong sóng, không thò nào không va chạm.” Chúng tôi xin gởi tất cả những bất hòa, va chạm hay bất đồng ý kiến giữa vợ chồng *là xung đột trong hôn nhân*. Có hai ý tưởng sai lầm về xung đột trong hôn nhân mà nhiều người vẫn tin hay vẫn chấp nhận: Sai lầm thứ nhất là nói rằng, nếu hôn nhân của chúng ta thật sự tốt đẹp, vợ chồng mình, vợ chồng sẽ không bao giờ có nạn đói hay có xung đột. Sai lầm thứ hai là nói rằng, những bất hòa hay bất đồng ý kiến giữa vợ chồng sẽ gây tổn hại cho hôn nhân.

Trước hết, xung đột hay bất hòa giữa vợ chồng là điều không thể tránh được, thật ra phải nói rằng xung đột và bất hòa giữa vợ chồng là điều bình thường, không có gì đáng cho chúng ta phải tránh né hay bào chữa. Các bên trở khi bước vào hôn nhân thường nghĩ rằng, vợ chồng mình sẽ không bao giờ giận nhau, chồng bao giờ to tiếng với nhau. Nếu nghĩ như thế, không sớm thì muộn, các bên sẽ thật sự vợ chồng hôn nhân của mình. Chúng ta cần nhớ rằng dù vợ chồng yêu nhau nhiều, dù trở thành thành trong tâm tính, trong đức tin, biết Lời Chúa đầy và quy tắc tâm thức hành Lời Chúa trong đời sống, vẫn sẽ không tránh được những lúc có nạn đói hay bất hòa khi hai người thật sự sống chung, thật sự chia sẻ tất cả mọi điều. Xung đột trong hôn nhân là một phần của đời sống, là điều cần thiết trong tiến trình tăng trưởng của hôn nhân và sẽ trở thành của vợ chồng. Nói đúng hơn, bất hòa trong hôn nhân là điều cần có để vợ chồng cùng tăng trưởng trong tình yêu. Điều chúng ta cần quan tâm không phải là vợ chồng mình có bất hòa hay không, nhưng là: khi gặp chuyện bất hòa, hay hiểu lầm nhau, làm tổn thương nhau, chúng ta sẽ như thế nào? Nếu chúng ta phản ứng đúng và khôn ngoan trong những lúc đó, chúng ta sẽ giúp nhau xây dựng một hôn nhân hạnh phúc (còn tiếp)

Minh Nguyên

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành